

A radarozás, úgy általában állami monopólium szokott lenni. Most sincsen másképpen ez, hiszen a rendőrség mérni akarja a sebességet. (a kép illusztráció) Az autósok meg a maguk módszereivel harcolnak ellenük.

Maga az alapszándék mindenképpen fontos, létjogosultsága megkérdőjelezhetetlen. A túlzott sebességgel száguldozó vezetőket szeretnék kiszűrni a hatóság képviselői. Még hozzá különböző technikai berendezésekkel, amik néha bizony „csődöt” mondanak.

Egy régi legendát mindenesetre érdemes eloszlatni. A gépkocsik belső tükrére felakasztott cd-k semmit sem érnek, a lézeres berendezések ellenében. De egyszer valaki kitalálta ezen tárgyak hasznosságát, ezért hát hódít még mindig a közlekedők körében, ha csökkenőben is van a népszerűségük.

Ezzel szemben, a különböző gépjármű-elektronikai szervizek bőszen hirdetik, hogy rendelkeznek valódi felismerő szerkezetekkel. Illetve annak két fajtájával. Az egyik csupán csipogásra, jeladásra alkalmas, a másik viszont blokkolja is az

Írta:

„ellenfél” gépét. Előbbi 30 000 forint körüli összegbe kerül, utóbbi viszont ennek duplája lehet.

A kocsik orránál a van a legjobb helyen a jelző, de itt nincsen ilyen

Egy pécsi szolgáltató szerelője – név nélkül – elárulta, hogy az olcsóbb változatot még nem nagyon szerelték be. Ám a borsosabb árút már több esetben is kérték a megrendelők. Ami azért már jogilag is aggályos lehet!

A pécsi rendőrségtől származó információk szerint nincs olyan szabály, állásfoglalás, ami tiltaná a felismerők beszerelését. A „bénító” alkalmazása azonban már nem egyértelmű. Hiszen az már bőven átlép egy bizonyos határt. Akadályozva, lehetetlenné téve a rend őreinek munkáját. Kissé leegyszerűsítve, mintha kerékbilincset tenne valaki az üldözés előtt a rendőrségi kocsira.

Csak előrefelé jelez

Az ilyen elektronikus „kütyüket” szinte mindig a gépek elejére, a lökhárítóra szokták felszerelni. Akadna kétféjes, de háromfejes változatok is. Nyilván, ez utóbbi a komolyabb, hasznosabb. De minden ilyen felkészülés csupán a szemből mérők ellen véd.

Vagyis, a hátulról leselkedő csapdákat képtelen kiszűrni. Az meg egy másik kérdés, hogy mennyire veszélyes az ilyen óvatosság, hiszen a gyorsajtás okán sok személyi sérülés, illetve halálessel végződő baleset történik országszerte, évente. De a közlekedők meg „zsebbevágó” kérdésként élik meg az elcsípett száguldást, ami egy-két eset után simán megtérülhet, a megtakarításból.